NN 2/2019 (4.1.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-353/17-5 od 22. studenoga 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

46

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Fedore Lovričević Stojanović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koji zastupa Irena Brezovečki, dipl. iur., na temelju generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Pregrada, Josipa Karla Tuškana 2, Pregrada, koju zastupa opunomoćenik Dejan Španović, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 59, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 22. studenoga 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/02, urbroj: 376-10-17-17 od 22. studenoga 2017.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška spora.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na poimenice navedenim česticama u vlasništvu Grada Pregrade (točka I.), utvrđena je dužina trase koju zauzima elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema (točka II.), te naknada za pravo puta u visini od 20.944,29 kuna godišnje, koja obveza teče od 4. siječnja 2016. (točka III. izreke rješenja). Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu zbog svih zakonom propisanih razloga. U tužbi opisuje postupanje tuženika u postupku po zahtjevu zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) koji je Grad podnio kao vlasnik i korisnik nekretnina na kojima je izgrađena EKI. Tužitelj prigovara što je u konkretnom slučaju primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, 95/17.; u daljnjem tekstu: Pravilnik/17.) koji nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, već je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka (30. rujna 2017.). Mišljenja je da je tuženik, primijenivši izmijenjenu materijalno-pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta prema kojoj se naknada utvrđuje za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, a koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka, pogrešno primijenio materijalno pravo. Tužitelj nadalje ističe da je osporavano rješenje protivno članku 28. stavku 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.; u daljnjem tekstu: ZEK) kojim je, između ostalog, propisano da je infrastrukturni operator obvezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta. Naime, prema mišljenju tužitelja, tuženik je osporenim rješenjem Grad proglasio vlasnikom i upraviteljem, a time i ovlaštenikom naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da su bile njeno vlasništvo u tijeku cijelog razdoblja za koje joj je priznata naknada. Tvrdi da je po pozivu tuženika od 2. svibnja 2017. dostavio zemljišnoknjižne izvatke, međutim, to ne znači da je istovjetno zemljišnoknjižno stanje bilo u vrijeme pokretanja postupka, ali i u vrijeme donošenja osporavanog rješenja. Mišljenja je da je za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja potrebno izvršiti uvid u povijesne zemljišnoknjižne izvatke. Osim toga, tužitelj smatra da u konkretnom slučaju nije pravilno utvrđen dan podnošenja zahtjeva. Mišljenja je da je dan zaprimanja urednog zahtjeva 19. prosinca 2016., a ne 4. siječnja iste godine, kako to navodi tuženik u osporavanom rješenju. Predlaže usvajanje tužbenog zahtjeva i poništavanje osporavanog rješenja.